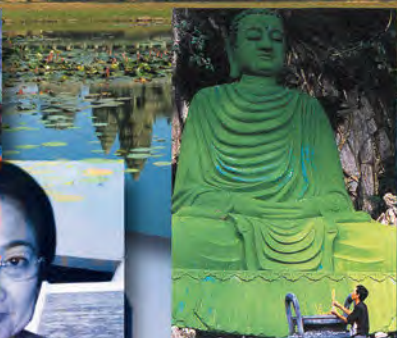

ประเทศเพื่อนบ้าน และบุคคลสำคัญ

ล้านนา แสงเพ็ญ
สมควร บุญเยี่ยม
ดำรงค์ ศรีอร่าม

 IMAC EDUCATION

ประเทศเพื่อนบ้านและ บุคคลสำคัญ

สำหรับ

บุคคลทั่วไป

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สาระที่ 2 : หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม

มาตรฐาน ส 2.2 : เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคม

ปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบ

ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สำนวน แสงเพ็ญ
สมควร บุญเยี่ยม
ดำรงค์ ศรีอร่าม

ประเทศเพื่อนบ้านและบุคคลสำคัญ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

สำนวน แสงเพ็ง.

ประเทศเพื่อนบ้านและบุคคลสำคัญ.-- กรุงเทพฯ : แม็ค, 2547.

192 หน้า.

1. เอเชียตะวันออกเฉียงใต้. 2. บุคคล. I. ชื่อเรื่อง.

959

ISBN 974-261-417-2

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

บริษัทขอสงวนลิขสิทธิ์ ห้ามมิให้ผู้ใดนำส่วนหนึ่งส่วนใด หรือตอนหนึ่งตอนใด
ของเนื้อเรื่อง ภาพประกอบและอื่นๆ ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนี้ ไปทำการคัดลอก
โดยวิธีพิมพ์ดีด เรียงตัว อัดสำเนา ถ่ายฟิล์ม ถ่ายเอกสาร
พิมพ์โดยเครื่องจักร หรือวิธีการอื่นใดเพื่อนำไปแจก จำหน่าย

สงวนลิขสิทธิ์ : พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ราคา 75 บาท

จัดจำหน่ายโดย **บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด**

การสั่งซื้อ : ส่งณาคัดสั่งจ่าย ไปรษณีย์ลาดพร้าว ในนาม **อาจารย์พีระ พนาสุคน**

9/99 อาคารแม็ค ซอยลาดพร้าว 38 ถนนลาดพร้าว แขวงจันทระเกษม

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 0-2938-2022-7 แฟกซ์ 0-2938-2028

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์เพิ่มทรัพย์การพิมพ์

โทร. 0-2911-2170

คำนำ

ในขณะที่กระแสทุนนิยมจากทางฝั่งตะวันตกกำลังไหลบ่าเข้าครอบงำโลกอย่างรุนแรงภายใต้อิทธิพลที่เรียกว่า โลกสื่อสารไร้พรมแดนนั้น ประเทศในแถบเอเชียเอง แม้จะเพลี่ยงพล้ำทางด้านเศรษฐกิจ แต่ก็ได้พยายามพัฒนาประเทศของตนมิให้ตกไปอยู่ภายใต้วังวน ซึ่งเสมือนการเปิดฉากล่าอาณานิคมของโลกตะวันตกในรูปแบบใหม่

โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ต่างเร่งพัฒนาตนเอง เพื่อมิให้ตกเป็น “เมืองขึ้น” เฉกเมื่อครั้งในอดีต

สำหรับประเทศไทย ไม่เคยตกเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตก แต่เนื่องจากในเชิงภูมิศาสตร์นั้น ไทยตั้งอยู่กึ่งกลางของประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงได้รับผลกระทบทั้งโดยตรงและโดยอ้อม หากมีสถานการณ์เกิดขึ้นกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง

หนังสือประเทศเพื่อนบ้านและบุคคลสำคัญจึงรวบรวมเรื่องราวของ 10 ประเทศเพื่อนบ้าน กล่าวคือ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน สิงคโปร์ พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม อินโดนีเซีย และติมอร์ตะวันออก ทั้งในแง่ของประวัติศาสตร์กระทั่งถึงความร่วมมือในปัจจุบัน เพื่อเป็นกรณีศึกษาเสริมสร้างให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ

บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือ “ประเทศเพื่อนบ้านและบุคคลสำคัญ” จะเป็นประโยชน์ในการค้นคว้าอ้างอิงในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด

สารบัญ

สหภาพพม่า	-ที่ตั้งและขนาด	10
	-ภูมิประเทศและภูมิอากาศ	10
	-ประชากร ภาษา และศาสนา	11
	-ทรัพยากรธรรมชาติ	12
	-ประวัติความเป็นมา	12
	-การเมืองการปกครอง	14
	-เศรษฐกิจ	16
	-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	17
	-บุคคลสำคัญ	18
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	-ที่ตั้งและขนาด	29
	-ภูมิประเทศและภูมิอากาศ	30
	-ประชากร ภาษา และศาสนา	31
	-ทรัพยากรธรรมชาติ	32
	-ประวัติความเป็นมา	32
	-การเมืองการปกครอง	35
	-เศรษฐกิจ	36
	-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	38
	-บุคคลสำคัญ	40
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	-ที่ตั้งและขนาด	44
	-ภูมิประเทศและภูมิอากาศ	45
	-ประชากร ภาษา และศาสนา	46
	-ทรัพยากรธรรมชาติ	47
	-ประวัติความเป็นมา	48

	-การเมืองการปกครอง	51
	-เศรษฐกิจ	52
	-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	54
	-บุคคลสำคัญ	56
ราชอาณาจักรกัมพูชา	-ที่ตั้งและขนาด	61
	-ภูมิประเทศและภูมิอากาศ	62
	-ประชากร ภาษา และศาสนา	63
	-ทรัพยากรธรรมชาติ	64
	-ประวัติความเป็นมา	64
	-การเมืองการปกครอง	68
	-เศรษฐกิจ	70
	-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	70
	-บุคคลสำคัญ	72
มาเลเซีย	-สภาพทางภูมิศาสตร์	81
	-ประวัติความเป็นมา	84
	-การเมืองและการปกครอง	89
	-เศรษฐกิจ	91
	-สังคม	95
	-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	97
	-บุคคลสำคัญ	99
สาธารณรัฐสิงคโปร์	-ที่ตั้งและขนาด	106
	-ภูมิประเทศและภูมิอากาศ	108
	-ประชากร ภาษา และศาสนา	109
	-ทรัพยากรธรรมชาติ	110

-ประวัติความเป็นมา	111
-การเมืองการปกครอง	113
-เศรษฐกิจ	114
-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	118
-บุคคลสำคัญ	120

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

-สภาพทางภูมิศาสตร์	124
-ประชากร ภาษา และศาสนา	128
-ทรัพยากรธรรมชาติ	131
-ประวัติความเป็นมา	132
-การเมืองการปกครอง	135
-เศรษฐกิจ	136
-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	138
-บุคคลสำคัญ	140

เนการาบรูไนดารุสซาลาม

-ที่ตั้งและขนาด	148
-ภูมิประเทศและภูมิอากาศ	150
-ประชากร ภาษา และศาสนา	151
-ทรัพยากรธรรมชาติ	152
-ประวัติความเป็นมา	152
-การเมืองการปกครอง	153
-เศรษฐกิจ	154
-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	156
-บุคคลสำคัญ	157

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

-ที่ตั้งและขนาด	159
-ภูมิประเทศและภูมิอากาศ	161
-ประชากร ภาษา และศาสนา	162
-ทรัพยากรธรรมชาติ	164
-ประวัติความเป็นมา	165
-การเมืองการปกครอง	168
-เศรษฐกิจ	168
-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	171
-บุคคลสำคัญ	172

สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ติมอร์ตะวันออก

-ที่ตั้งและขนาด	178
-ภูมิประเทศและภูมิอากาศ	178
-ประชากร ภาษา และศาสนา	179
-ทรัพยากรธรรมชาติ	180
-ประวัติความเป็นมา	181
-การเมืองการปกครอง	183
-เศรษฐกิจ	185
-ความสัมพันธ์กับประเทศไทย	185
-บุคคลสำคัญ	187

บรรณานุกรม

191

สหภาพพม่า

สหภาพพม่าเป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่มีพรมแดนติดต่อกันทางทิศตะวันตก และเป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์กับไทยมาเป็นเวลายาวนาน

* แผนที่สหภาพพม่า

ที่ตั้งและขนาด

พม่าเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ 676,577 ตารางกิโลเมตร ซึ่งใหญ่กว่าประเทศไทยเล็กน้อย โดยรูปทรงพื้นที่ของประเทศพม่ามีลักษณะที่คล้ายคลึงกับรูปชวานเหมือนประเทศไทย แต่คนชวานหันไปคนละด้าน

ส่วนที่ยาวที่สุดจากตอนเหนือของรัฐคะฉิ่นจนถึงตอนใต้ของรัฐตะนาวศรี มีความยาวประมาณ 2,090 กิโลเมตร ในขณะที่ส่วนที่กว้างที่สุดจากทิศตะวันออกของรัฐฉานไปถึงทิศตะวันตกของรัฐฉิ่น กว้างประมาณ 1,127 กิโลเมตร และส่วนที่แคบที่สุดอยู่ระหว่างเมืองเยกับด่านเจดีย์สามองค์ กว้างประมาณ 40 กิโลเมตร

นอกเหนือจากการมีอาณาเขตติดกับไทยแล้ว ทางด้านทิศเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของพม่ามีอาณาเขตติดกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ทิศตะวันตกติดกับอินเดีย บังกลาเทศและอ่าวเบงกอล ทิศตะวันออกติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ส่วนทิศใต้ติดกับไทยและทะเลอันดามัน

ทั้งนี้สำหรับประเทศไทยแล้ว พม่านับได้ว่าเป็นประเทศที่มีพรมแดนทางบกติดต่อกับประเทศไทยยาวที่สุดประมาณ 2,401 กิโลเมตร

ภูมิประเทศและภูมิอากาศ

พม่าเป็นประเทศที่มีเทือกเขา 3 แห่งคั่นอยู่ทางเหนือและใจกลางประเทศ อันได้แก่ อารากันโยมา บาโกโยมา และที่ราบสูงฉาน ส่วนตอนกลางและตอนล่างของประเทศจะมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำสำคัญ 3 สาย คือ อิระวดี สะโตง และสาละวิน

พม่ายังคงมีพื้นที่ป่าอยู่ถึงร้อยละ 49 ของพื้นที่ประเทศทั้งหมด โดยในจำนวนนี้เป็นป่าไม้สักประมาณ 38 ล้านไร่ และป่าไม้เบญจพรรณอีกประมาณ 164 ล้านไร่ ในขณะที่บริเวณอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามันก็เป็นแหล่งทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ของพม่าเช่นกัน

ภูมิอากาศโดยทั่วไปของพม่าก็คล้ายกับประเทศในเขตร้อนทั่วไป กล่าวคือ มี 3 ฤดู โดยฤดูร้อนเริ่มในเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มจากเดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม ส่วนฤดูหนาวเริ่มจากเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์ อย่างไรก็ตาม ด้วยอิทธิพลของเทือกเขาสูงในบริเวณภาคเหนือ ได้ส่งผลให้บริเวณดังกล่าวมีอากาศเย็นตลอดทั้งปี นอกจากนี้ บริเวณภูเขาตอนเหนือสุดของประเทศพม่าก็มีหิมะตกปกคลุมด้วย

ประชากร ภาษา และศาสนา

พมามีประชากรประมาณ 48 ล้านคน (สถิติปี พ.ศ. 2542) และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรประมาณร้อยละ 1.6 ต่อปี ทั้งนี้ ร้อยละ 75 ของประชากรทั้งหมดอาศัยอยู่ในชนบท พม่าประกอบด้วยชนเผ่าต่าง ๆ ประมาณ 135 เผ่าพันธุ์ซึ่งมีภาษาพูดที่แตกต่างกันกว่า 100 ภาษา อย่างไรก็ตาม ชนเผ่าหลักประกอบด้วย 8 เชื้อชาติ คือ พม่า (ร้อยละ 68) ฉาน (ร้อยละ 9) กะเหรี่ยง (ร้อยละ 7) ยะไข่หรืออารากัน (ร้อยละ 4) และคะฉิ่น คะยา ฉิน และมอญ (อีกประมาณร้อยละ 2 ต่อกลุ่ม)

ท่ามกลางความหลากหลายของภาษา แต่รัฐบาลพม่าได้กำหนดให้ภาษาพม่าเป็นภาษาราชการแต่เพียงภาษาเดียว ทั้งนี้ สถิติของอัตราการรู้หนังสือหรือการอ่านออกเขียนได้อยู่ที่ประมาณร้อยละ 83 ของประชากรทั้งหมด

ประชาชนชาวพม่าประมาณร้อยละ 90 นับถือศาสนาพุทธ นิกายเถรวาทหรือหินยาน รองลงมาคือ คริสต์ศาสนา ประมาณร้อยละ 5 และศาสนาอิสลาม ประมาณร้อยละ 3.8

ทรัพยากรธรรมชาติ

พม่านับได้ว่าเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่ยังมิได้มีการนำไปใช้มากนัก ทั้งบนดิน ในดิน และในน้ำ ดังจะเห็นได้จากการที่พม่ายังคงมีป่าไม้ที่สมบูรณ์ถึงเกือบร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ

นอกจากนี้พม่ายังเป็นแหล่งอัญมณีที่สำคัญ อาทิ ทับทิม พลอย ไช่มุก หยก และสินแร่ต่างๆ อันได้แก่ ตะกั่ว เหล็ก สังกะสี ยิปซัม วุลแฟรม และทังสแตน อีกทั้งพม่ายังมีแหล่งพลังงานต่างๆ เช่น น้ำมันดิบ แก๊สธรรมชาติ และถ่านหินด้วย

สัตว์น้ำก็เป็นอีกหนึ่งทรัพยากรธรรมชาติที่พมามีอยู่อย่างสมบูรณ์โดยเฉพาะตามแนวชายฝั่งทะเลอันดามันที่เป็นแนวยาวกว่า 2,832 กิโลเมตร และในบริเวณลุ่มแม่น้ำสำคัญทั้งสามสายที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ประวัติความเป็นมา

เป็นที่เข้าใจกันว่า ชนกลุ่มแรกที่เดินทางมายังดินแดนอันเป็นที่ตั้งของประเทศพม่าในปัจจุบัน คือ ชาวมอญ ทั้งนี้ตามตำนานกล่าวว่า ชาวมอญเป็นผู้วางรากฐานพุทธศาสนาในพม่าและเริ่มก่อสร้างเจดีย์ชเวดากองไว้ตั้งแต่เมื่อ 2,000 ปีกว่ามาแล้ว ส่วนชาวบรห์มาที่มีถิ่นฐานเดิมแถบชายแดนจีน-ทิเบต ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของชาวพม่าส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ได้ปรากฏตัวขึ้นเป็นครั้งแรกในดินแดนแห่งนี้ในราวคริสต์ศตวรรษที่ 9

ประวัติศาสตร์ได้แบ่งยุคทองแห่งความเป็นปึกแผ่นของพม่าออกเป็น 3 ยุค คือ

ยุคที่ 1 : อาณาจักรพุกาม (ช่วงประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 11-13) โดยพระเจ้าอนอรธา (พ.ศ. 1587-1620) ได้สร้างเมืองหลวงที่เมืองพุกาม และหลังจากเอาชนะพระเจ้ามनुหะแห่งอาณาจักรมอญก็นำพระไตรปิฎกไปไว้ที่เมืองพุกาม สำหรับกษัตริย์ที่สร้างความรุ่งเรืองให้แก่อาณาจักรพุกามเป็นอย่างมากก็คือ พระเจ้าญานลิทธา (พ.ศ. 1627-1656) ซึ่งทรงเลื่อมใสในพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง และเป็นผู้ที่ได้สร้างวัดอนันดาขัณ ในคริสต์ศตวรรษที่ 12 นี้เมืองพุกามได้รับการขนานนามว่าเป็น “เมืองแห่งเจดีย์สีล้านองค์” ครั้นถึงคริสต์ศตวรรษที่ 13 อาณาจักรพุกามเสื่อมลงและกองทัพกุบไลข่านได้บุกตีพม่าหลายครั้ง จนในที่สุดเมืองพุกามถูกตีแตกในปี พ.ศ. 1820 ซึ่งหลังจากนั้นพม่าก็ได้แตกแยกออกเป็นรัฐอิสระใหญ่น้อยหลายรัฐ โดยเฉพาะชาวมอญได้สร้างอาณาจักรใหม่ที่เมืองเมาะตะมะและต่อมาได้ย้ายไปที่เมืองหงสาวดีหรือพะโค

ยุคที่ 2 : อาณาจักรหงสาวดี (ช่วงประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 16-18) แม้ว่าชาวมอญจะเป็นผู้สร้างเมืองหงสาวดีขึ้นมา แต่พระเจ้าตะเบ็งชเวตี้แห่งราชวงศ์ตองอูซึ่งสามารถรบชนะพระเจ้าสการะวุตพีแห่งราชวงศ์มอญได้ในปี พ.ศ. 2082 ก็เข้าครอบครองและได้สถาปนาเมืองหงสาวดีเป็นเมืองหลวง และพระเจ้าบุเรงนองซึ่งเป็นกษัตริย์พระองค์ต่อมาได้ปราบปรามหัวเมืองต่างๆ และรวบรวมพม่าได้เป็นปึกแผ่นตลอดช่วง 30 ปีที่ทรงครองราชย์ (พ.ศ. 2094-2124) ซึ่งนับเป็นยุคทองยุคที่สองของพม่า หลังจากพระองค์สวรรคต ราชวงศ์ตองอูก็เสื่อมถอยลงเรื่อยๆ และได้มีการย้ายเมืองหลวงไปยังเมืองอังวะ ซึ่งได้เปิดโอกาสให้ชาวมอญได้กลับไปครอบครองเมืองหงสาวดีอีกครั้งหนึ่ง ตลอดจนสามารถยกทัพไปตีเมืองอังวะได้ในปี พ.ศ. 2295 ซึ่งถือได้ว่าเป็นการสิ้นสุดลงของราชวงศ์ตองอู

ยุคที่ 3 : อาณาจักรอังวะ (ช่วงประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 18-19)

หลังจากที่เมืองอังวะถูกชาวมอญตีแตก แต่ผู้นำพม่ากลุ่มหนึ่งซึ่งไม่ยอมอยู่ภายใต้อำนาจของชาวมอญได้ย้ายไปตั้งเมืองใหม่ที่เมืองชเวโบ(ห่างจากเมืองอังวะประมาณ 80 กิโลเมตร) และต่อมาได้สถาปนาผู้นำขึ้นเป็นพระเจ้าอลองพญาและพระองค์ได้ใช้เวลา 8 ปีในการปราบปรามหัวเมืองต่างๆ สร้างความเป็นปึกแผ่นให้แก่พม่าอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ พระเจ้าอลองพญาเป็นต้นราชวงศ์คองบองซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายของพม่า ในรัชสมัยต่อมาพระเจ้าชินพิวชินหรือพระเจ้ามังระได้ย้ายเมืองหลวงกลับไปที่เมืองอังวะในปี พ.ศ. 2306 และสามารถตีกรุงศรีอยุธยาแตกได้ในปี พ.ศ. 2310

การเมืองการปกครอง

อังกฤษได้เข้ายึดพม่าเป็นอาณานิคม เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2429 โดยอังกฤษได้ยกเลิกสถาบันกษัตริย์และปกครองพม่าเช่นเดียวกับอินเดียในลักษณะที่ให้พม่าเป็นส่วนหนึ่งของอินเดีย แต่หลังจากที่ชาวพม่าแสดงความไม่พอใจในนโยบายของอังกฤษในเรื่องนี้และมีขบวนการเรียกร้องเอกราช อังกฤษก็ได้แยกพม่าออกจากอินเดียและให้ขึ้นตรงต่อกระทรวงอาณานิคม

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีการเจรจาระหว่างอังกฤษกับผู้นำพม่า โดยอังกฤษตกลงที่จะให้เอกราชแก่พม่า ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าพม่าจะต้องเป็นประชาธิปไตย มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ และชนกลุ่มน้อยมีสิทธิแยกตัวเป็นอิสระได้ ซึ่งต่อมาอังกฤษได้ให้เอกราชแก่พม่าเมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2491 และมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญในวันเดียวกันนั้น โดยมีนายอู นู เป็นนายกรัฐมนตรีคนแรก

อนึ่ง รัฐธรรมนูญพม่าได้กำหนดให้ชนกลุ่มน้อยในรัฐต่างๆ มีสิทธิแยกตัวเป็นอิสระเพื่อปกครองตนเองได้ภายหลังการรวมตัวเป็นประเทศสหภาพพม่าแล้ว 10 ปี

อย่างไรก็ตาม เมื่อครบ 10 ปีตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดแล้ว รัฐบาลพม่าไม่ยินยอมให้ชนกลุ่มน้อยแยกตัวเป็นอิสระ จึงเกิดการเคลื่อนไหวของชนกลุ่มน้อยต่างๆ เพื่อต่อต้านรัฐบาลพม่าและเรียกร้องเอกราชมาจนถึงทุกวันนี้

ระบอบประชาธิปไตยในพม่าได้สิ้นสุดลง เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2505 ภายหลังจากที่นายพลเนวินได้ทำการรัฐประหารและจัดตั้งสภาปฏิวัติขึ้นบริหารประเทศ โดยยึดถือแนวทางสังคมนิยมด้วยการโอนกิจการการค้าและธนาคารต่างๆ เป็นของรัฐ อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2531 นักศึกษาและประชาชนได้ก่อการจลาจลและเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองไปสู่ระบอบประชาธิปไตยและเป็นที่มาให้นักศึกษาเสียชีวิต 1 คน ซึ่งต่อมานายพลเนวินได้ยอมลาออกจากตำแหน่งเพื่อรับผิดข้อบต่อเหตุการณ์ดังกล่าวในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2531 หลังจากที่อยู่ในอำนาจอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 26 ปี

ความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในพม่าเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2531 โดยพลเอกชอ หม่อง ได้ทำการรัฐประหารและจัดตั้งสภาฟื้นฟูระเบียบและกฎหมายแห่งรัฐ (SLORC) ขึ้น และได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2533 ซึ่งมีผู้ใช้สิทธิถึงร้อยละ 76 ของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียง และพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (NLD) ของนางอองซาน ซูจี ได้รับชัยชนะด้วยการรับเลือก 396 ที่นั่งจากทั้งหมด 485 ที่นั่ง ในขณะที่พรรคเอกภาพแห่งชาติ (NUP) ของรัฐบาล SLORC ได้รับการเลือกตั้งเพียง 10 ที่นั่ง

ในการนี้ รัฐบาล SLORC ของพลเอกชอ หม่อง ไม่มอบอำนาจการปกครองประเทศให้พรรค NLD จึงเป็นเหตุให้กลุ่มการเมืองต่างๆ ออกมาประท้วงซึ่งรัฐบาลพม่าได้ดำเนินการปราบปรามด้วยการจับกุมผู้นำพรรคการเมือง พระสงฆ์ และนักศึกษาที่ต่อต้านรัฐบาล

ในปี พ.ศ. 2535 พลเอกชอ หม่อง ได้ลาออกจากตำแหน่งประธาน SLORC และนายกรัฐมนตรี โดยมีพลเอกตาน ฉ่วย เข้ารับตำแหน่งแทน และภายหลังจากที่พม่าเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนในปี พ.ศ. 2540 ได้มีการเปลี่ยนชื่อ SLORC เป็นสภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐ (SPDC) แทนแต่ในแง่การเมืองแล้วยังมิได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแนวทางประชาธิปไตยแต่อย่างใด

เศรษฐกิจ

การที่พม่ามีระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมมาโดยตลอดนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 เอกชนจึงไม่มีบทบาททางเศรษฐกิจ ประกอบกับนโยบายปิดประเทศและพึ่งพาตนเองตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2514-2534) ของพม่าล้มเหลว ประชาชนยากจนลงและหนี้สินของประเทศสูงขึ้น ในปี พ.ศ. 2531 สหประชาชาติได้ปรับสถานะของพม่าเป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (LDC)

จากตัวเลขทางสถิติของปี พ.ศ. 2541 ปรากฏว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เท่ากับ 14.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 5.8 โดยภาคเกษตรกรรมมีส่วนมากที่สุดถึงร้อยละ 59 รองลงมาคือภาคบริการ ร้อยละ 30 และภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 11 ทั้งนี้ สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ข้าว น้ำ และป่าน

พม่าประสบปัญหาขาดดุลการค้าปีละประมาณ 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐติดต่อกันมาหลายปี และมียอดหนี้สินต่างประเทศ (ปี พ.ศ. 2540) ประมาณ 4.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยเพียงประมาณปีละ 300 ดอลลาร์สหรัฐเท่านั้น

ความสัมพันธ์กับประเทศไทย

ในทางประวัติศาสตร์ ไทยและพม่ามีความสัมพันธ์ระหว่างกันมาช้านานแล้ว สำหรับในด้านการทูตสมัยใหม่นั้น ทั้งสองฝ่ายได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2491 ภายหลังจากที่พม่าได้รับเอกราชจากอังกฤษ

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับพม่ากระชับขึ้นในอีกระดับหนึ่งนับจากการที่พม่าเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540 และได้มีการเปิดสะพานมิตรภาพไทย-พม่าข้ามแม่น้ำเมย ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2540

ปัจจุบัน นอกจากเวทีและกลไกการหารือระหว่างกันในรอบของอาเซียนแล้ว ทั้งสองฝ่ายยังมีการหารือในระดับทวิภาคีต่างๆ อาทิ คณะกรรมการร่วมไทย-พม่าว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคี (JC) คณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-พม่า (JBC) และคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค (RBC) เป็นต้น

ในทางเศรษฐกิจ ประชาชนของทั้งสองฝ่ายโดยเฉพาะบริเวณชายแดนร่วมกันที่ยาวกว่า 2,000 กิโลเมตร ได้มีการติดต่อค้าขายระหว่างกันมาแล้วช้านาน ในทางสถิติปี พ.ศ. 2542 การค้าสองฝ่ายมีมูลค่ารวม 19.2 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 14.8 โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 10.67 พันล้านบาท สินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปพม่า ได้แก่ เคมีภัณฑ์ ปูนซีเมนต์ ผ้าผืน เครื่องจักรกล นม เสื้อผ้าสำเร็จรูป และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ในขณะที่สินค้าที่ไทยนำเข้าจากพม่า ได้แก่ อัญมณี เงิน และทองคำแท่ง อาหารทะเลแช่แข็ง เส้นใย เครื่องเรือน และสินแร่ต่างๆ